

[Tom Behnke]

at ordrerne med den internationalisering, der sker i EF osv., vil gå videre til andre virksomheder, vil gå videre til udlandet. Så medmindre man finder det hensigtsmæssigt, at vi får flere arbejdsløse, skal man altså se at få stemt dette forslag ned hurtigst muligt.

I øvrigt ved jeg, at enhver ansvarlig virksomhedsleder har det meget dårligt, når der skal foretages masseafskedigelser. Som oftest sker dette, når en virksomhed er ude i økonomiske vanskeligheder og hele tiden håber og tror, at en krise kan overvindes. Det er jo ikke for sjov, at man går ud og fyrer sine ansatte. En virksomhedsleder kan i en sådan presset situation først varsle sine medarbejdere, den dag konkursen eller betalingsstandsningen er en kendsgerning.

Den økonomiske side af lovforslaget fremgår der ikke noget om, men der kan være tale om to muligheder, og det er enten, 1) at virksomheden lukker, fordi den ønsker at ophøre, og så er det formentlig virksomheden, der skal betale omkostningerne, eller 2) at virksomheden går konkurs eller går i betalingsstandsning, og så er det formentlig Lønmodtagernes Garantifond, der skal udrede beløbene til medarbejderne.

Disse spørgsmål synes vi at der skal ske en afklaring af under udvalgsarbejdet, så det klart kan fortælles arbejdsmarkedets parter, hvilke økonomiske konsekvenser loven eventuelt vil få.

Fremskridtspartiet kan ikke stemme for lovforslaget, fordi det som før nævnt vil skade mulighederne for at oprette nye arbejdspladser. Det vil være til skade for den fleksibilitet, der er bydende nødvendig, hvis flertallet af Folketingets partier herinde vil leve op til det, de siger dag ud og dag ind – også om natten for den sags skyld – at vi er nødt til at gøre noget ved den store mængde arbejdsløse personer, vi har.

Duetoft (CD):

Noget kunne tyde på, at der nok er et flertal for dette forslag på en eller anden led, i og med at de tre forslagsstillere til dagsordenen i sin tid vel formodentlig står sammen stadig væk – og måske endda mere end dengang. Så må vi i udvalget overveje, hvordan man i givet fald kan lave reglerne sådan, at de skader mindst muligt.

Men jeg vil gerne som udgangspunkt sige, at jeg egentlig ikke forstår, at man her i debatten har koncentreret sig så meget om, hvor mange arbejdspladser det vil koste ved ansættelser. Vi tror ikke, det kommer til at koste væsentlig mange arbejdspladser ved ansættelserne. De fleste ansættelser sker jo i en optimistisk stemning, hvor man tror, det går godt, hvor der er brug for det, osv.

Nej, dér, hvor vi tror at forslaget kan være farligt, er, når det begynder at gå ned ad bakke, for dette forslag betyder jo rent faktisk, at virksomhederne skal gå ud meget tidligt over for mennesker, der skal investere, over for forretningsforbindelser, over for konkurrenter og markere, at de har problemer. Og hvor mange mennesker vil gå ind i et bindende samarbejde med en virksomhed, der nærmest offentligt har meddelt, at det kan være, den går ned og hjem? Vi tror altså, at det ikke har den store effekt i ansættelsessituationen, men at det koster ganske mange arbejdspladser i den anden ende, simpelt hen fordi det skubber nogle virksomheder, der er i økonomiske problemer, ud over kanten og dermed bringer faste, gode arbejdspladser i fare, i stedet for at man kan forsøge at rekonstruere og hjælpe de virksomheder.

Derfor tror vi i virkeligheden, at dette forslag modarbejder alle de flotte intentioner, der var under den forespørgselsdebat, som jeg også husker, og hvor vi alle sammen holdt de store taler om, hvor godt det var med erhvervslivet, at det skulle hjælpes, og hist op og kom langt ned. Vi tror faktisk, at dette forslag modvirker det netop ved at sørge for, at det, hvis man først er ude i problemer, i hvert fald bliver slået fast med syvtommersøm offentligt.

I øvrigt må jeg anfægte – bare i venskabelighed – de udtalelser, som både fru Lilli Gyldenkilde og hr. Bakholt kom med om, at de danske varslingsregler er så ringe i forhold til andre europæiske lande. Det er selvfølgelig faktisk korrekt. Men det er kun faktisk korrekt, når man ser det isoleret. Dette her skal imidlertid ses i sammenhæng. Og ser vi systemet – varslingsregler koblet sammen med vores dagpengeregler – har vi rent faktisk et bedre system, end man har de fleste steder. Vi er nødt til at se den sammenhæng, for jeg kan godt høre virksomhedsledere, der, efter at dette forslag er blevet vedtaget, kommer og siger: Nå, nu er